

Дажбог і Жива (міф)

Автор Невідомий

А Сокіл-Род сидить на вершечку Дуба-Стародуба, думу думає. І зніс він золотий жолудь і золоте зернятко. І повелів Білобогові посадити їх на Землі своїй та полити Живою Водою.

Посадив Білобог золотий жолудь та золоте зернятко, полив Живою Водою. І диво сталося: з жолудя золотого виріс молодий крислатий зелений дуб, вершиною якого був надзвичайної вроди юнак, що спав міцним сном. А з золотого зернятка виріс великий житній колос, вершиною його була надзвичайної вроди дівчина, що спала міцним сном.

І повелів Сокіл-Род побризкати юнака і дівчину Живою Водою та привести їх у Вирій. І зробив так Білобог.

І сказав Сокіл юнакові: "Ти є Дажбог, будеш Землю засаджувати лісами та гаями".

І сказав Сокіл дівчині: "Ти є Жива. Богиня злаків. Тобто — богиня Життя. Будеш Землю засівати житом-пшеницею".

І сказав Сокіл обом, Дажбогові й Живі: "Ви є чоловік і жінка. І зачнете ви рід людський. Вкусіть молодильні яблука і скупайтесь в Живій Воді".

Вкусили Дажбог і Жива молодильні яблука і стали безсмертними. Скупалися вони в Живій Воді і стали вічно молодими.

І сказав Сокіл-Род: "Ідіть на Землю і робіть своє".

І пішли Дажбог та Жива на Землю, і зачали вони рід людський.

Тоді вкрив Дажбог Землю лісами, гаями, байраками.

Тоді засіяла Жива Землю житом, пшеницею та всякою пашницею.

Але нічого не росло і не родило на Землі без світла й без тепла. В пітьмі бродили люди — Дажбогові діти, й мали вони сконати від голоду й холоду. І запитували вони богів: "Навіщо ви нас на світ народили?"